

[Ove Hansen.]

mende på 91, og det er da klart, at alle gerne ser, at denne udskrivningsprocent bliver så lav som overhovedet muligt, for vi ved, at for de kommunale og amtskommunale skatters vedkommende bliver der en stigning i beskatningsprocenten, og vi ved også, at skatteyderne er belastet med skatter. Men jeg synes, at det er tilfredsstillende, at der med en uforandret udskrivningsprocent på 91 virkelig er tale om en reduktion, en nedsættelse, for der skete det i september måned, som jeg synes det er værd at lægge vægt på, at det folkepensionsbidrag, der betales ud over udskrivningsprocenten, reduceres med 2 pct. Det er jeg meget tilfreds med, for disse procenter virker som proportionalbeskatning, dvs. de virker med lige stor vægt og styrke på skatteyderne uanset indtægternes størrelse. Nu er dette særlige bidrag reduceret med 2 pct., og det anser jeg for at være et virkelig stort fremskridt. Det vil også betyde, at trækprocenten i virkeligheden hos skatteyderne i kraft af denne ændring reduceres med 2 pct. Det er et stort provenutab, staten lider i kraft af denne reduktion, det drejer sig om ca. 1,5 milliard kr.

Men det er ikke alene på dette område, jeg er tilfreds med en reduktion. Der sker også ændringer med hensyn til personfradragene, der hidtil har været 5.400 kr. pr. person. Nu forhøjes de i kraft af den regulering, der skal finde sted, til i 1973 at blive 5.800 kr. pr. person. Der finder også en regulering sted af indkomsttrinene her. Så vidt jeg har forstået, bliver 1. trin nu på 19.800 kr. i stedet for de oprindelige 17.000 kr. Også dette er en forbedring.

Nu ville det være urigtigt at mig at sige, at i kraft af det, vi nu foretager, kan skatteyderne altså forvente en lavere skatteprocent eller trækprocent for 1973. Det afhænger naturligvis først og fremmest af skatteydernes indtægt. Er den uforandret fra 1972, eller sker der stigninger, er det klart, at det bliver mærkbart, og dertil kommer så de kommunale og amtskommunale personskatter.

Jeg havde meget gerne set, at vi på de vilkår, som jeg her har nævnt, kunne være blevet enige i folketingsudvalget om at godkende en udskrivningsprocent på 91. Det har desværre ikke været muligt. Jeg beklager,

at vi ikke har fået det forlig, som jeg i og for sig havde ventet, for jeg synes, det er, som om luften politisk er mildnet noget i den senere tid, og det troede jeg havde givet sig udslag i en enighed om udskrivningsprocentens størrelse, men det lykkedes ikke. Jeg håber dog, at selv om luften ikke er mildnet omkring dette problem, vil den være det næste gang, vi skal forhandle om skattelove.

Det, der har været og vel også under debatten her vil være det fremtrædende, er besparelser på finansloven for det kommende år. Vi har under udvalgsarbejdet såvel i september som i forgårs haft samråd foruden med finansministeren også med økonomi- og budgetministeren. Vi er naturligvis alle interesseret i, at besparelser kan finde sted, men det skal erkendes, at det er noget lettere at tale om at spare end at praktisere det i virkeligheden. Men budgetministeren har givet udtryk for, at han arbejder stærkt på i den kommende finanslov at kunne bringe en del udgifter ned og har under udvalgsbehandlingen oplyst, at man måske kan regne med omkring 1 milliard kr. i hvert fald i besparelser i 1973. Jeg ser meget gerne, at det lykkes, og skulle man komme til et endnu større tal, skal det også have mit partis slutning.

Med disse ord vil jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Formanden: Hvis man ikke kan høre, skyldes det nok uroen i salen, som jeg henstiller bruges til ophør.

Poul Schlüter: Der er vist kun én ting, som er værre end at være ordfører og gentage sig selv, og det er at skulle overvære det, høre det eller måske senere læse det. Jeg skal derfor henvise til de taler, jeg på min gruppes vegne holdt i september, hvor vi jo her i folketinget havde både en første og en anden behandling, som vedrørte udskrivningsprocenten for det kommende år. Vi havde dengang en omfattende debat. Det var nyttigt, og det meste af det, jeg sagde dengang, kan jeg henvise til.

Det kan jeg gøre så meget mere berettiget, som den drøftelse, der i dag foregår, faktisk kun er en skinfohandling. Det ligger i, at der i september blev truffet en aftale mellem socialdemokratiet og SF. Den blev truffet under udvalgsforhandlingen under